

University of Groningen

The course of whiplash

Buitenhuis, Jan

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Buitenhuis, J. (2009). *The course of whiplash: its psychological determinants and consequences forThe course of whiplash*. [S.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Een zogenoemd extern promotietraject is meestal een langdurige zaak en kent niet zelden, zo heb ik me laten vertellen, geen succesvolle afronding. Dat dit traject toch tot een resultaat heeft geleid is te danken aan veel mensen. Traditiegetrouw worden die bedankt in het dankwoord. Ik ben niet iemand voor een lang dankwoord, en houd het dan ook kort.

Terugkijkend is deze promotie eigenlijk begonnen in 1998 toen ik besloot, naar voorbeeld en op suggestie van Jerry Spanjer, om de afsluitende scriptie van de specialisatie tot arts voor Arbeid en Gezondheid in de vorm van een wetenschappelijk artikel te gieten. Tegen die tijd kwam ik in mijn werk als medisch adviseur letselschade bij Univé veel met mensen met nekklasten in aanraking, die ik daarvoor slechts sporadisch had gezien. Chronische pijn en niet objectiveerbare aandoeningen hadden al langer mijn interesse, dus een onderwerp voor onderzoek was daarmee geboren.

Het bleek een onderwerp met vele kanten en meer dan voldoende inhoud om mij de afgelopen tien jaar aan het werk te houden. Univé gaf mij gelegenheid voor het verzamelen van onderzoeksgegevens en was later bereid haar 'maatschappelijk ondernemen beleid' te concretiseren door mij enige uren per week vrij te maken voor medisch wetenschappelijk onderzoek en onderwijs aan medisch studenten.

Jan Jaspers, wiens naam ik kende van publicaties over whiplash en posttraumatische stressstoornis, ontving mij gastvrij en was zeer bereid mee te denken en te schrijven aan nieuw onderzoek. Na altijd inspirerend contact met Johan Groothoff in 2002, was de promotie ambitie geboren. Via een bezoek aan Johan Vlaeyen kwam Peter de Jong op mijn pad, toen net vanuit Maastricht professor geworden in Groningen. Ook hij ontving mij gastvrij, was zeer enthousiast en wilde graag meedenken en schrijven aan mijn onderzoeksideeën. Mijn 'promotie-team' was daarmee geboren. Gevieren hebben we dan nu de eindstreep gehaald.

In die 10 jaar zijn er honderden patiënten geweest die belangeloos hebben meegewerkt aan het onderzoek, in de hoop en verwachting mee te werken aan verbetering van diagnostiek, zorg of inzicht in klachten die hen soms ernstig raakten. Ik hoop dat het hier gepresenteerde onderzoek een bijdrage zal kunnen leveren aan het verbeteren van inzicht en daarmee het voorkomen of behandelen van die klachten en dat in die zin hun medewerking zinvol is geweest.

Gegevens moeten worden geanalyseerd. In het begin heb ik veel gehad aan het statistische werk van Vaclav Fidler. Later ging ik meer op eigen benen staan met regelmatige ondersteuning van Roy Stewart.

Het schrijven van een wetenschappelijk artikel blijkt weerbarstig te zijn. Dit geldt misschien wel des te meer voor iemand die het naast ander dagelijks werk moet doen. Menig vrije avond, zonnige zomerdag en vroege zondagochtend, heb ik doorgebracht achter mijn computerscherm, met soms uiteindelijk maar enkele zinnen of alinea's als resultaat. En natuurlijk was het soms moeilijk de motivatie op te blijven brengen. En natuurlijk ben ik boos geweest op afwijzingen van tijdschriften die niet voldoende inzicht hadden om het niveau van het aangeboden werk op zijn waarde te schatten. Maar de voldoening van een gepubliceerd artikel maakt veel goed en - het menselijke geheugen is onbetrouwbaar - doet het afzien vergeten.

Zoals ik al zei, ik ben ik niet iemand voor een lang dankwoord. Achteraf gezien is het meer een beschrijving geworden. Een beschrijving van een traject dat achteraf zo'n tien jaar heeft geduurd en waaraan veel mensen hebben bijgedragen, waarvan ik niet graag één zou vergeten. Ik wil dan ook besluiten met iedereen te bedanken die op enigerlei wijze heeft bijgedragen aan het totstandkomen van dit proefschrift. Dank jullie wel!